

nier, han har sat i den øverste Del af sit Forslag. „Inkommende“ maa vel gaa paa samtlige Postforsendelser. Nu har jeg imidlertid hørt, at der er forskjellige Steder, hvor Administrationen har gjort den Regel gældende, at de, der ikke have deres egne Smaaskasser ved Postfontørene, som de betale for aarligt, faae ikke deres Breve udelivered. Kunne de gjøre det, kunne de det ogsaa uden det ærede Medlems Forslag, saa staar det nogenlunde frit; der kan forhandles om dette Spørgsmaal. Jeg antager altsaa ikke, at det ærede Medlem faar Forslaget vedtaget i den Form, han har givet det, men han har utvivlsomt ikke gjort Skade ved at bringe det frem. Det stemmer med den Hensigt, som jeg er overbevist om, vi Allesammen have, om at faae Søndagen lettet for Alle, ogsaa for dem, der staa i Statens Tjeneste. Om de ville gjøre det til en Helligdag, bliver den Enkeltes Sag, men jeg tror, at vi paa mange Omraader kunne bidrage til, at det kunde blive til en Hviledag. Med Hensyn til Forslagene paa Udvalgets Vister tror jeg, at man i alt Bæsjentligt roligt kan følge den meget ærede Ordfører. Efter alt det Arbejde, som Udvalget har gjort, siden Sagen sidst var for, forekommer det mig, at man maa være Udvalget meget taknemlig. Det er vanskeligt at komme igjennem det, men det er dog langt nyttigere paa den Maade at faae en Lov end at faae et Tillæg til et Tillæg. Der er dog heller ikke saa mange Punkter, som Ministeren og Udvalget ere uenige om. Det er en Selvsølg, at vi ikke kunne gaa med det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein), hvis Stedfortræder det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Varsen) er, til at indføre en Taxt af 8 Ore igjen for aabne Brevkort, thi Medsættelsen her er en af de nyttige Bestemmelser, man skal have som Resultat af hele Arbejdet, og den vilde da svinde bort, saa det kunde maasse dog være tvivlsomt, hvorvidt man saa skulde gaa videre til Lovens endelige Vedtagelse. Det kan godt være, at der ogsaa derved kan ske Misbrug, men det kan ogsaa ske nu. De, der ville begaa Misbrug med Brevkort ved at strive derpaa ubehagelige Grindringer, som Postvæsenet ikke bliver opmærksom paa, kunne ogsaa gjøre det nu, og de undlade det ikke, fordi det bliver dhære. Den onde Hensigt, som de kunne have dermed, kunne de godt faae fuldført efter den nu bestaaende Lovgivning lige saa godt for 8 Ore som for 4 Ore, og vi have jo hørt Tale om Tilfælde, hvor man har ladet Postkortene gaa gjennem Landet med ubehagelige Grindringer paa ogsaa under de nuværende Forhold, saa

den Indvending fra det ærede Medlems Side, har i Virkeligheden ikke nogen Gylighed. Det er sikkert, at det vil være gavnligt og befordrende i mange Forhold for Forretningsfolk o. s. v., at Medsættelsen finder Sted. Derom nærer jeg ikke fjerneste Tvivl. Et lille Grinde paa Landet til Kjøbmanden om at sende et Par Bund Sukker med næste Dagvojn, hvad skulde der være i Veien for at sætte det paa Brevkort? Jeg nævner det som Exempel.

I Forstningen tiltalte Ministerens Forslag under Nr. 17 mig, men ved at studere samtlige de Forslag, som deraf vilde flyde, sit jeg dog en noget anden Fortaelse deraf, og dernæst frygtede jeg, at der laa endnu en Kæv bag dette Dre (I den r i g s m i n i s t e r e n: Der ligger aldrig nogen Kæv bag mine Dren). Ja, jeg skal sige, hvad jeg mener: vedtage vi Nr. 17 og saa gaa videre, komme vi ogsaa til for almindelige Breve at sætte i Stedet for 8 Ore 10 Ore, ganske som en naturlig Konsekvens af det 10-Ore System, der da bliver indført. Var det blot Nr. 17, var det maasse endda ikke saa farligt, skjønt jeg ikke gif med til det, men der er jo egentlig ikke Tvivl om, at det skulde være a, og b skulde være: almindelige Breve 10 Ore. Tor Ministeren negte, at det ligger som en Fuldenbelse af det System, der er foreslaet under Nr. 17? Jeg tror ikke, han vil negte det, enten man nu kalder det en Kæv eller en Bagtanke, eller hvad man nu vil kalde det. Det er jo en ærlig Sag alligevel, det er der ikke Noget at sige paa, vi ere jo øvede i den Slags Hensyn her i Rigsdagen; naar vi lade os narre, er det rimeligt, at vi betale derfor. Derfor slutter jeg mig til den ærede Ordfører og stemmer imod Forslaget under Nr. 17. Den ærede Minister siger meget rigtig, at hvis vi ikke faae Forslag under Nr. 19, saa sætte vi en Slags Præmie paa Frankotvang for Pengebreve; men den ærede Minister undlod at tage den anden Side af Medaillen med, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Hedemann) gjorde opmærksom paa. Ved de Forsendelser, hvor et almindeligt Brev koster 4 Ore, ville vi faae et Pengebrev 4 Ore billigere end efter Ministerens Forslag, hvis det Forslag, som blev vedtaget i Formiddags, bliver staaende. Der tror jeg ogsaa, det er rigtigt at følge den ærede Ordfører. Dette er jeg derimod ikke saa sikker paa med Hensyn til Forslagene under Nr. 28 og 34; der vilde jeg foretrække det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) angaaende disse Spørgsmaal, eller ogsaa vilde jeg foretrække at blive staa-